

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **E. J.**, zast. Mgr. Jaroslavem Červenkou, advokátem se sídlem Chmelova 357/II 500 03 Hradec Králové, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, k žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2014, č. j. 6055031202/46091-KRM, **t a k t o :**

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2014, č. j. 6055031202/46091-KRM se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2014, č. j. 6055031202/46091-KRM, jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 4.3.2014, č. j. 605 503 1202, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové ze dne 24.2.2014 není žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně pouze o 30% a nesplňuje tak podmínku invalidity podle § 39 odst. 1 zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%.

V průběhu řízení před soudem byly vypracovány dva posudky posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále také jen „PK MPSV“), a to posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 5.12.2014, podle kterého žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí (13.5.2014) nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, když konečná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla stanovena na 20%. PK MPSV s pracovištěm v Praze ve svém posudku ze dne 28.5.2015 dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, konečná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla stanovena na 30%. Ani v jednom případě tak nebyla splněna podmínka invalidity dle § 39 odst. 1 zdp.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stanovily OSSZ Hradec Králové (v posudku ze dne 24.2.2014), lékař ČSSZ v rámci

námitkového řízení (v novém posudku o invaliditě ze dne 6.5.2014) a PK MPSV Hradec Králové v posudku ze dne 5.12.2014 zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, oddíle B (postižení končetin), položce 12a (deformity nohy nebo prstů nohy/nohou-lehké deformity a poruchy nohy/nohou) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů. PK MPSV Praha ve svém posudku ze dne 28.5.2015 hodnotila pokles pracovní schopnosti také podle kapitoly XV, oddílu B, ale položky 12b (výrazné deformity a poruchy nohy/nohou).

Podáním ze dne 15.7.2015 požádal zástupce žalobkyně o odročení jednání, které bylo nařízené na den 7.8.2015 s tím, že **v současnosti probíhá u žalované** (vedle řízení, které je předmětem tohoto soudního přezkumu) **další řízení**, týkající se žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu, a to v souvislosti s jejími dalšími zdravotními problémy, zejména plicní embolií. Žalobkyně již obdržela posudek, ze kterého lze usuzovat na to, že by mohla být uznána jako plně invalidní (příslušné rozhodnutí od žalované však zatím neobdržela, ale lze ho očekávat v nejbližší době). Pokud dojde k uznání invalidity žalobkyně, stane se toto řízení bezpředmětným.

Podáním ze dne 13.8.2015 zástupce žalobkyně oznámil, že **žalobkyně bere v plném rozsahu zpět svoji žalobu** směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2014, č. j. 6055031202/46091-KRM. Dále uvedl, že důvodem zpětvzetí žaloby je skutečnost, že v době po podání této žaloby **žalovaná k další žádosti žalobkyně vydala rozhodnutí, kterým se žalobkyni přiznává invalidní důchod** (přiloženo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.7.2015, č.j. 605 503 1202, o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně ode dne 7.4.2015, s odůvodněním, že „*podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové ze dne 8.6.2015 byla žalobkyně podle § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. c) zdp uznána od 7.4.2015 invalidní pro invaliditu třetího stupně z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 70%*). Zástupce žalobkyně dále uvedl, že jelikož správní žaloba byla vzata zpět pro pozdější chování žalované, kdy žalobkyní uplatňovaný nárok (na přiznání invalidního důchodu) byl následně uspokojen přiznáním invalidního důchodu, žalobkyně **žádá, aby soud současně přiznal žalobkyni vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení s odkazem na ust. § 60 odst. 3 věta druhá soudního řádu správního**. Žalobkyně se touto žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu, kdy žalovaná napadeným rozhodnutím tento návrh zamítla, nicméně následným rozhodnutím ze dne 17.7.2015 bylo dalšímu návrhu žalobkyně na přiznání invalidního důchodu v plném rozsahu vyhověno. Z procesního hlediska tedy došlo po podání žaloby k uspokojení žalobkyně (navrhovatelky). Navrhl proto, aby soud na základě tohoto zpětvzetí žaloby řízení zastavil a zároveň uložil žalované povinnost zaplatit k rukám zástupce žalobkyně náhradu nákladů řízení ve výši 7 300,- Kč, které specifikoval, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

Krajský soud konstatuje, že uspokojení navrhovatele je upraveno v ustanovení § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s.ř.s.“). V odstavci 1 citovaného ustanovení je uvedeno: „*Dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil*“. V dalších odstavcích 2 až 4 je uveden postup soudu a účastníků řízení pro realizaci uspokojení navrhovatele.

Podle § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s. vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Soud konstatuje, že v projednávané věci se nejedná o případ uspokojení navrhovatele ve smyslu § 62 s.ř.s. Aby bylo možné aplikovat ustanovení § 62 s.ř.s., muselo by k upokojení navrhovatele – žalobkyně dojít v rámci řízení o této žalobě, tedy muselo by být prokázáno (a to nebylo), že žalobkyně byla invalidní nejpozději k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, tj. 13.5.2014. Z nového rozhodnutí žalované ze dne 17.7.2015 se však podává, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně (a z důvodu jiného rozhodujícího zdravotního postižení) až ode dne 7.4.2015.

Zástupce žalobkyně sám ve svém podání ze dne 15.7.2015 i ve zpětvzetí žaloby ze dne 13.8.2015 uvedl, že **k další žádosti žalobkyně** (tedy nikoli k původní žádosti žalobkyně o invalidní důchod ze dne 10.1.2014, která byla zamítnuta prvoinstančním rozhodnutím žalované ze dne 4.3.2014) vydala žalovaná dne 17.7.2015 rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu. Lze tak uzavřít, že **další rozhodnutí žalované ze dne 17.7.2015**, kterým byl žalobkyni přiznán invalidní důchod ode dne 7.4.2015, **není novým rozhodnutím ve smyslu § 62 s.ř.s.** ve vztahu k rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2014, resp. k rozhodnutí ze dne 4.3.2014, kterým byla její žádost o invalidní důchod zamítnuta.

Podle § 47 písm. a) s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně podáním ze dne 13.8.2015 vzala svoji žalobu v celém rozsahu zpět, soud řízení zastavil podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3, věta první s.ř.s., podle kterého platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Protože v daném případě, jak výše uvedeno, se nejedná o uspokojení navrhovatele ve smyslu § 62 s.ř.s., nemohl soud žalobkyni přiznat náklady řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 2. září 2015

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová